

La classificació final és la següent:

	J.	G.	P.	E.	F.	C.	P.
Figueres	12	8	1	3	80	11	19
Palamós	12	9	3	0	82	18	18
Farnés D.	12	6	5	1	82	22	18
Olot	12	5	5	2	28	20	12
Escala	12	5	6	1	82	37	11
Bisbal	12	4	6	2	17	29	10
Cassà	12	0	11	1	8	48	1

Com es pot veure, després de tot, Olot queda ben situat; queda al mig—s'aparta tant del campió com del colista.—

Només lamentem que la desgraciada confecció de l'equip en el partit jugat en el nostre Camp amb el «Farnés D.», ens fes perdre dos punts que ens haurien estat preciosos; ens els deixarem emportar sense gaire esforç pels de Santa Coloma, i ens haurien permès situarnos a tercers, que ja és un lloc més honorós.

El Santa Coloma, al batre a la Bisbal per 5 a 1, es queda a tercer, mentre que la Bisbal no es mou del lloc on era.

Amb aquest ordre de classificació queda finit el el campionat.

EXCURSIONISME

El passat diumenge, un grup d'olotins, en nombre d'una cinquantena, efectuaren una excursió a Sant Pere de Roda. Visitaren de pas: Figueres, Castelló d'Ampúries i Port de la Selva.

El dia esplèndid que els acompanyà, malgrat la lleugera califja que cobria tot l'horitzó, els permefé d'admirar el magnífic panorama que del cim d'aquella muntanya (700 metres sobre el nivell del mar) es divisava. Així mateix hom restà admirat dels formosos capítells romànics existents en aquell ruïnós, però formós i geganti Monestir.

Retornaren tots complasquidíssims de la jornada.

D'ací i d'allà

Avui veurà també la llum el setmanari «Gasetta d'Olot», a quins elements saludem efusivament, per creure que en determinats aspectes essencialment havem de coincidir.

El dia 26 prengueren possessió dels càrrecs en els Ajuntaments i Diputacions els nous consellers nomenats per disposició de R. D. del Govern Berenguer; cal remarcar el fet de que siguin quasi tots els que protesten de la forma en que han d'ésser constituïdes dites corporacions, tota vegada que el que entenem havia de fer-se, era reposar els consellers destituïts l'any 1923.

Es de lloar la disposició del senyor Maluquer i Viladot, actual president de la Diputació de Barcelona, ordenant a la «Hoja Oficial» de Barcelona de que si dilluns pròxim el Govern no ha pres l'acord de suprimir-les en general, surti redactada en català.

A Vic la constitució de l'Ajuntament va ésser rebuda amb simpatia per tot el poble, que espera excitadament que els detinguts per els últims esdeveniments de protesta contra l'Ajuntament destituït, siguin posats en llibertat.

La manifestació que feren per a expansionar aquests desigs, valgué als vigatans un mort i diversos ferits, no obstant i tenir el sargent de la guàrdia civil ordre de l'alcalde de retirar-se amb la força.

Per tenir-ho en compte, voldríem saber quina és la primera autoritat de les localitats.

Demà, diumenge, sols restaran obertes les farmàcies dels senyors Josep M. Llach i Joaquim Ros.

Demà estaran oberts els estancs n.º 2, del Passeig de Blay; n.º 3, del carrer de Sant Rafel, i n.º 5, del carrer de la Proa.

Amb motiu del Carnaval, s'anuncien grans balls per a avui, demà, dilluns i dimarts, en les societats «Centre Obrer», «Centre Fontanella» i «Indústria i Comerç».

Per avui, en la societat «Centre Fontanella» s'hi anuncia una exhibició de tango modern per la notable parella «Lewis and Mary».

El ball del dilluns de la societat «Indústria i Comerç» tindrà lloc en el Teatre Principal.

La Empresa del Teatre Principal anuncia també grans balls amb un regal d'un dormitori.

Per a aquests tres dies de Carnaval, ha estat contractada a Santa Coloma de Farnés, la popular cobla-orquestra d'aquesta ciutat «La Principal Olotina».

Revista de Premsa

DISCURSOS

Ens plau remarcar, per la seva significació política o identificació amb les idees avui quasi unànimament sentides, els paràgrafs següents:

De Miquel d'Unamuno a la tribuna de la Societat «El Sitio de Bilbao»:

«Dicen también que han restablecido el orden, que ya no hay atentados ni pistoleros. Naturalmente, como que los pistoleros que atentaban estaban al servicio de Gobernación!»

«Quien ha querido restablecer el imperio y la cruzada y ha querido ser absoluto, ya no puede ser ni absoluto ni relativo. Se ha concluido, se ha concluido definitivamente, y cuanto más tiempo tarde caerá envuelto en mayor fango y en fango más hediondo.»

D'Eduard Ortega i Gasset al Centre Republicà d'Irun: *Els assassins d'idees*

«No nos engañan amnistias que no aceptamos. Si yo he pasado la frontera no es porque haya amnistia. No puedo aceptar perdón de delitos que no he cometido. Yo creo haber cumplido con mi deber. Otros son los delinquentes, que andan rodeados de policías que les protegen. Tienen temor, como ese Martínez Anido, que anda por ahí con una cuerda de agentes, de esos mismos agentes que persiguieron a muchas personas porque tenían ideas distintas a quienes les mandaban. Pero los policías deben ir contra los criminales y no contra las ideas. Nada hay más criminal que asesinar una idea.»

De Ferran de los Ríos a Oviedo i a Jijón.

La República no es punt de parada, sinó punt de partida.

«Pensad, obreros que me escuchais, que todo ideal social tiene una idea redentora y que ese ideal tiene un contenido de libertad y democracia; sin eso no podrá haber nada. Yo no digo que la República haya de ser la parada; digo que la República ha de ser el arranque de una conciencia liberal. Por eso creo que las fuerzas obreras no deben ser un obstáculo para ella.

Afirma que los socialistas serán el apoyo más firme que tenga la República, y que viviran abrazados a ella, no para ahogarla, sinó para vivificarla con su espíritu.

«Hombres de conciencia liberal, para quienes hoyes el común denominador la República, tened cuidado que los expectantes de la política no desvien la dirección de los destinos españoles! ¡Ah de la proa! ¡Alerta buena guardia!»

De Miquel Maura a l'«Ateneo Guipuzcuano» de Sant Sebastià:

«La segunda etapa que hay que atravesar es la de responsabilidades, que pueden exigirse antes de las Cortes. Hay las administrativas y las penales. El procedimiento ha de variar para cada una. Pero hay que asegurar a todo ciudadano su derecho a recurrir contra todo posible abuso que se hubiese cometido. Porque, señores, no pueden ni deben quedar en silencio y sin castigo ciertos atentados de ilegalidad. Ahí está, por ejemplo, ese formidable acto de cohecho que es la suscripción que se hizo en favor del dictador.

¿O es que va a quedar eso en silencio? ¿Es que va a quedar sin castigo ese asalto a las cajas de Ayuntamientos y Diputaciones? ¿Es que no se van a exigir responsabilidades por esos cuatro millones arrebatados al contribuyente? Hace falta un tribunal con plenos derechos para examinar tales enormidades. Es imprescindible.»

«La Constitución que ha jurado el Gobierno es la del 76, y es el pacto entre la monarquía y el pueblo. Este pacto se rompió en 1923. Así llegó el año 25, cuando se formó ese Ministerio de hombres civiles que acaba de morir de muerte civil. La monarquía se atribuyó entonces todos los poderes, sin contar para nada con el pueblo. Y este parte tiene ahora derecho a exigir responsabilidades. Desde 1925 hasta 1930, todas las partes de ese pacto han sido rotas; se ha pisoteado y escarnejado.»

«La Monarquía sabe por ejemplo, que convocar Cortes es tanto como jubilarse, y no las convocará, pero la opinión liberal, que alcanza desde la extrema izquierda a la derecha, espera consciente y con el arma al brazo para no dejarse engañar.»

«Así, si algún hombre prestigioso levanta la bandera de la aerecha republicana, a él me uniré. Y si este hombre no sale, será yo mismo quien, dentro de mi modestia, alce esa bandera. Soy un hombre de derecho y profeso la religión católico-apostólico-romana, pero creo que ésta es mi obligación civil.»

De Jiménez Asúa a la «Casa del Poble» de Madrid:

«Estamos bajo el peso clerical, que declara pecado la libertad. Hay que decir siempre, hay que repetir en todo momento, que la libertad no es un pecado, sino un instrumento de progreso y una elemental medida de higiene y de dignidad ciudadanas. Hay que ser liberal ante todo. Y hay que ser republicano al servicio del socialismo.»

de Carles Capdevila a «La Publicitat»:

«...La dictadura ha desarticulat les dues sobiranes que la constitució coordinava. El cop d'espasa les ha separades d'una manera irreparable.

«...Ha fet envellir instantàniament els que l'han exercida, però també, amb l'embriaguesa de la impunitat, haurà arruïnat definitivament allò que més volia servir.»

de «La Rambla»:

«El nostre sentiment de democràcia i el nostre concepte de la dignitat humana ens obliga a ésser republicans; també ho som com a conseqüència inevitable de la nostra catalanitat. Fins ara sabem que devem a la monarquia: solament, doncs, podem confiar en la república.»

Socialment tenim un sentit amplíssim de comprensió per tot el que considerem drets legítims dels obrers, no pas concessions. No emrem aquests mots a manera de tòpic. Diem el que sentim i tal com ho sentim, disposats a provar-ho en qualsevol ocasió.»

de «La Publicitat» retallem els punts bàsics que els socialistes barcelonins els pregunen de publicar:

1. Esta agrupación, fiel a la disciplina del partido socialista, obrará en todo momento de acuerdo con el Comité nacional.

2. Total imposibilidad de inteligencia con los partidos monárquicos, por muy liberales que sean o digan ser.

3. Necesidad absoluta de que se llegue a una leal inteligencia con los partidos franca y abiertamente republicanos.»

d'un article de Marcellí Domingo a «El Liberal de Madrid»:

«Nuestra posición será la de Gambetta en 1870 con respecto a Thiers; será la de los socialistas alemanes, abandonando un instante el problema de la escuela única para coincidir con los católicos en la defensa de la República. ¿Puede pedirsenos una mayor transigencia?»

de «La Rambla»:

«Un cas curiós esdevingut en el procés contra Morera i Ventalló.

L'auditor de guerra demana el processament de l'advocat Xavier Regàs, que actuà de defensor en aquesta causa. I potser l'aconsegueixi i tot. Per bé que enlloc del món—ni a la Itàlia feixista, que gairebé n'és fora—no hi ha precedents d'un atemptat semblant contra la llibertat de defensa, la jurisdicció militar espanyola sol prescindir d'escrúpols minsos. Si no hi ha precedents, els crearà, i avall.

Però, què va dir, en síntesi, Regàs per fer-se creditor a mesures d'aquest ordre? Va comentar desfavorablement l'actuació del general Milans del Bosch i digué que unitat i integritat són conceptes diferents, i que una «quasi confessió» no ha tingut mai cap valor jurídic. Tot això són axiomes de domini públic i no justifiquen des de cap punt de vista el processament.»

D'A. Rovira i Virgili a «La Nau»:

«Mai com ara no ha estat tan clar el deure dels republicans de la nostra terra. Hem de treballar, simultàniament, per la República i per Catalunya. No podem renunciar ni ajornar l'un d'aquests dos ideals en perjudici de l'altre. Si féssim això, perjudicariem tots dos ideals alhora.

Hi hagué un temps en què semblava incompatible la lluita simultània per Catalunya i per la República. Tant pel cantó dels catalanistes com pel cantó dels republicans hom cometé errors greus que feren aparèixer exteriorment com a enemics el catalanisme i el republicanisme. Per a molta gent, ésser catalanista equivalia a ésser antirepublicà, i ésser republicà equivalia a ésser anticatalanista.

Més endavant desaparegué aquest engany. La causa de Catalunya i la causa de la República foren considerades compatibles. Però no s'arribà encara a la compensació entre les dues causes. Aquestes idealitats resultaven independents, deslligades, com a pertanyents a problemes diversos i separats.

Avui som ja dins el tercer moment, que és el de la solidaritat de la causa republicana i la causa catalana. Essent republicans fem un servei a Catalunya. Essent catalanistes fem un servei a la República.

Per això no podem prescindir avui de cap d'aquests ideals. No compremem com, en les presents circumstàncies, es pot treballar per Catalunya anant contra la República o prescindint del problema de la forma de govern. No compremem tampoc com es pot treballar per la República, des de la nostra terra, contradint o arrenant les aspiracions catalanes.

Tots dos problemes són ben vius en l'actualitat. El de Catalunya és perenne com la terra que l'aguanta. El de la República és plantejat pels fets més encara que per les doctrines. El republicanisme no és avui, a l'Estat espanyol, una qüestió doctrinal. És una qüestió històrica. La qüestió de la República i de la Monarquia, en aquest cas, té noms propis i fesomies conegudes.

Que ningú no surti, doncs, amb aquells sofismes d'altres dies, segons els quals cal prescindir de la República per treballar per Catalunya o cal prescindir de Catalunya per treballar per la República. Com a bons demòcrates i com a bons catalans unim en el nostre cor, més estretament que mai, la idea republicana i el sentiment catalanesc.»

Notes de Redacció

Volguent que el nostre setmanari esdevingui un vertader portaveu popular, posem a la disposició dels lectors una secció que es titularà «Tribuna lliure», des d'on podran fer-se tota classe de manifestacions, no contràries a l'ideari del periòdic, reservant-nos sempre el dret de fer-hi alguna observació.

Es precís, perquè siguin publicades, que portin la signatura corresponent.

Ofereim les nostres planes per a la publicació de les llistes de la subscripció oberta per la Vidua i fill de Martí Vilanova.

Imp. de Pere Aubert, Nou de Sant Antoni 7.—Olot